

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

พันธสัญญา...มันฝรั่ง

กฎหมายควบคุมการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญา กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ...วันนี้มารู้จักคอนแทรกฟาร์มมิ่งในอีกรูปแบบที่น่าสนใจ เป็นการทำข้อตกลงกันระหว่างเกษตรกรกับบริษัทเป๊ปซี่-โคล่า (ไทย) เทรดิง จำกัด ให้ปลูกมันฝรั่งป้อนโรงงาน ใช้ชื่อเรียกว่า “โครงการส่งเสริมการเพาะปลูกมันฝรั่งอย่างยั่งยืนภายใต้สัญญาข้อตกลงซื้อขายผลผลิตมันฝรั่งที่กำหนดราคารับซื้อที่แน่นอน” ที่ทำมานานกว่า 20 ปี มีเกษตรกรร่วมทำโครงการมากถึง 3,500 ราย ใช้พื้นที่ปลูก 22,000 ไร่ ในพื้นที่เชียงใหม่, เชียงราย, ลำพูน, ลำปาง, พะเยา, ตาก, สกลนคร และนครพนม

การทำสัญญานี้ หลักการ มีเพียงแค่บริษัทสัญญาว่าจะรับซื้อผลผลิตในราคาประกัน 2 ราคา นั่นคือผลผลิตที่ปลูกในฤดูแล้ง (ม.ค.-มิ.ย.) รับซื้อในราคา กก.ละ 10.40 บาท กับในฤดูฝน (ก.ค.-ธ.ค.) กก.ละ 14 บาท หรือสูงกว่าราคาท้องตลาด กก.ละ 1 บาท แต่มีข้อแม้ ราคานี้จะรับซื้อเฉพาะหัวมันฝรั่งที่มีขนาด 4.5-9.5 ซม. มีเปอร์เซ็นต์แป้ง 18-22% และต้องใช้พันธุ์ 2215 พันธุ์ 2027 และพันธุ์แอตแลนติกเท่านั้น เพราะให้ผลผลิตสูง รูปร่างหัว ผิวเปลือก ไปกันได้กับเครื่องจักรโรงงาน

เรื่องผลผลิตที่ออกมาจะได้ไม่ตรงตามราคาประกัน ไม่ต้องกังวล บริษัทจะส่งเจ้าหน้าที่มาดูแลแนะนำทุกขั้นตอน ตั้งแต่ให้ปุ๋ย ให้น้ำ ฉีดยาป้องกันโรคแมลง

ส่วนปัจจัยการผลิต หัวพันธุ์ ปุ๋ย ยา จะเบิกซื้อกับบริษัท หรือไปซื้อหาเองได้ทั้งนั้น แต่ถ้าซื้อกับบริษัท ไม่ต้องควักเงินเอง บริษัทออกให้ก่อนในราคาท้องตลาด พร้อมจัดส่งให้ถึงที่ แล้วมาหักจ่ายตอนขายผลผลิต

ถึงเวลาขุด เกษตรกรจะขุดเอง จะจ้างคนอื่นมาขุดก็ได้ แต่ถ้าให้บริษัทขุด เกษตรกรจะต้องจ่ายค่าน้ำมัน ส่วนค่าเครื่องจักร ค่าแรงบริษัทออกให้ เพราะอยากได้ผลผลิตคุณภาพ ไม่แตกหัก เวลาป้อนเข้าโรงงานไม่มีปัญหาเรื่องของเสียมีมากเกินไป ที่สำคัญการรับประกันราคาของเกษตรกรสิ้นสุดลงที่หน้าแปลงปลูก ขุดปุ๋ยขายปั๊บ วัตขนาดผล ชั่งน้ำหนัก จ่ายเงิน ทุกอย่างจบ ไม่เหมือนพืชบางชนิด พริก ข้าวโพด ผักสลัด ต้องส่งไปตรวจคัดคุณภาพ ณ โรงงานปลายทาง...เกษตรกรไม่รู้ ไม่ได้เห็น เลยรู้สึกเหมือนไม่โปร่งใส

ถุงห่อ2บาทใช้ซ้ำ10ปี ได้สารต้านมะเร็งเพิ่ม

เกษตรกรผู้ปลูกชมพูคงเหนื่อยใจและเปลืองสตางค์ไม่น้อย กับการนั่งห่อชมพูให้ผลสวย ป้องกันโรคแมลง พอเก็บผลผลิตก็ต้องซื้อถุงห่อใหม่ เสียเงินซ้ำซาก...วันนี้คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้คิดค้นนวัตกรรมใหม่ “ถุงห่อชมพู หวานแน่ กรอบนาน” การันตีด้วยรางวัลสิ่งประดิษฐ์แห่งชาติ ประจำปี 2560 จาก สภาวิจัยแห่งชาติ (วช.) รางวัลเหรียญเงิน (Silver Prize) และรางวัล Special Award จากประเทศอียิปต์ และรางวัลจากเวทีการประกวดนวัตกรรมนานาชาติ SIIF กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

รศ.วรภัทร ลัคณาทินวงศ์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บอกถึงที่มาของนวัตกรรมถุงห่อชมพู หวานแน่ กรอบนาน...พัฒนาต้นแบบจากถุงชมพูทั่วไป แต่เปลี่ยนให้ปิดเปิดโดยซิปปเพื่อความสะดวก เปลี่ยนวัสดุจากผ้าหรือกระดาษมาเป็นฉนวนกันร้อนชนิดโฟมหนา 2 มม. ไว้ด้านนอก และแผ่นโฟมชนิดบางวางซ้อนด้านในมาตัดเย็บเป็นถุง เพื่อให้โฟมชนิดหนาป้องกันความร้อนจากด้านนอก และคงความเย็นไว้ภายใน

การรักษาอุณหภูมิเช่นนี้ จึงทำให้ผลชมพูสามารถผลิตสารสีแดง (Anthocyanin) ได้เพิ่มขึ้นถึง 40–50% มีฤทธิ์ช่วยต้านมะเร็งในร่างกายและจากการทดลองนำไปใช้ในสวนชมพูจริงพบว่า ชมพูมีรสชาติหวานขึ้นกว่า 40% เนื้อกรอบแน่นกว่าเดิม 2 เท่า สีเนื้อเปลี่ยนจากเขียวเป็นสีขาวอมชมพู เนื่องจากการสร้างสารประกอบคลอโรฟิลล์ลดลง

สำหรับต้นทุนการผลิตอยู่ที่ประมาณถุงละ 2 บาท โดยสามารถใช้ซ้ำได้นานถึง 10 ปี เพียงนำมาล้างและผึ่งแดดให้แห้งหลังใช้งาน ถือเป็นการลงทุนของเกษตรกรในระยะยาวได้กว่า 5-6 เท่า และสามารถ

ขายผลผลิตชมพูคุณภาพในราคาสูงกว่าเดิม 2-3 เท่า ขณะนี้ที่มวิจัยมีแผนต่อยอดนวัตกรรมสู้เชิงพาณิชย์ และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ภาคการเกษตร และภาคประชาชน

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สาขาเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มธ. 0-2564-4491 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0-2564- 4440-59 ต่อ 2010 หรือ www.sci.tu.th

ตัวชี้วัดรัฐบาลถังแตก

ตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมา ประเด็นข่าวใหญ่ที่เป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในแวดวงเศรษฐกิจคงหนีไม่พ้นเรื่อง “รัฐบาลถังแตก” โดยชี้เหตุไปที่เงินคงคลังของรัฐบาล ลดเหลือ 74,904 ล้านบาท จากการเปิดประเด็นผ่าน “Facebook” ส่วนตัวชื่อ Decharut Sukkumnoed หรือ “เดชรัต สุขกำเนิด” ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีผู้เข้าไปให้ความเห็นเรื่องดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ลูกหลานบานปลายถึงขั้นว่าจะเกิดผลกระทบขั้นวิกฤติ โดยระบุว่าสิ้นเดือน ก.พ. รัฐบาลจะไม่มีเงินจ่ายเงินเดือนข้าราชการแล้ว ก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจก่อนว่า “เงินคงคลัง” ที่พูดถึงนั้น แท้ที่จริงแล้วคืออะไร?

สำหรับ “เงินคงคลัง” หากนำมาเปรียบเทียบกับบริษัทเอกชนแล้ว แท้ที่จริงก็คือ “Cash on hand” หรือ “เงินสดในมือ” ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าว ไม่ได้มีความหมาย หรือบ่งบอกว่าบริษัทมีกำไรมาก หรือกำไรน้อย

โดยเงินคงคลัง ณ เดือน ธ.ค.2559 ที่ลดลงเหลือ 74,904 ล้านบาท ทางกระทรวงการคลังชี้แจงว่าต้องการบริหารเงินที่ไม่ได้ใช้จ่ายให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อไม่ให้เสียดอกเบี้ยมากเกินไป เพราะประเทศไทยยังต้องกู้เงินมาใช้จ่ายและกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการบริหารเงินที่เหมาะสมควรจะอยู่ที่ระดับ 50,000-100,000 ล้านบาท เช่น ในช่วงกลางเดือนรัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายอะไรมากนัก เงินคงคลังที่เหมาะสมคือประมาณ 50,000 ล้านบาท แต่ในช่วงปลายเดือนที่มีภาระค่าใช้จ่ายมาก เช่น เงินเดือนข้าราชการ ระดับเงินคงคลังก็จะสูงขึ้นอยู่ที่ 100,000 ล้านบาท เพื่อเตรียมเงินเอาไว้ไม่ให้เกิดการใช้จ่ายของรัฐบาลเกิดภาวะสะดุด

ดังนั้น เงินคงคลังที่อยู่ในระดับต่ำ จึงไม่ใช่ปัญหา เพราะหากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้เงินก็สามารถกู้เงินได้ โดยในปีงบรายจ่ายประมาณ 2560 รัฐบาลสามารถกู้เงินชดเชยการขาดดุลได้ 390,000 ล้านบาท

ด้วยเหตุที่คำว่า “เงินคงคลัง” อาจจะสร้างให้เกิดความเข้าใจผิดไปได้ว่าเป็นเงินที่เหลืออยู่ในคลัง หรือมีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่านั้นแล้วจริงๆ จึงมีความคิดที่จะเปลี่ยนการเรียก “เงินคงคลัง” เป็น “เงินสดคงเหลือ” ซึ่งฟังแล้วน่าจะรื่นหูมากกว่าเดิม

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า ในช่วงเวลาใดที่ถือว่าฐานะการคลังของประเทศไทยเรานั้น ใกล้ถึงขั้นวิกฤติ หรือเข้าสู่ภาวะอันตรายแล้วนั้น มีหลักการตรวจสอบได้ง่ายๆ ไม่ซับซ้อน

สำหรับการพิจารณาว่าฐานะการคลังของประเทศไทยเป็นอย่างไรในช่วงเวลานี้ สามารถตรวจสอบได้จากความมีวินัยการเงินการคลังของรัฐบาล ภายใต้กรอบการคลังที่ยั่งยืน โดยมีตัวชี้วัด 4 ด้าน ประกอบด้วย 1. ยอดหนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) ต้องไม่เกิน 60% 2. ภาระหนี้ต้องบประมาณต้องไม่เกิน 15% 3. งบประมาณสมดุล และ 4. รายจ่ายลงทุนต้องบประมาณไม่ต่ำกว่า 25% ซึ่งหากพิจารณาตามแนวทางนี้แล้ว พบว่า รัฐบาลสามารถสอบผ่าน 3 เรื่อง สอบตก 1 เรื่องคือการจัดทำงบประมาณสมดุล เพราะในช่วงหลายปีที่แล้วรัฐบาลสามารถทำงบประมาณสมดุลได้สำเร็จในปี 2548 และปี 2549 หรือเพียง 2 ปีเท่านั้น เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบกับปัญหาเศรษฐกิจหลาย ๆ ด้านทั้งปัจจัยภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้รัฐบาลต้องอัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบเพื่อพยุงเศรษฐกิจไทยไม่ให้ทรุดหนักลงไปอีก ด้วยการตั้งงบประมาณขาดดุล

ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายของวินัยการเงินการคลังโดยนำ 4 ประเด็นข้างต้นมาเป็นเครื่องมือในการวัดฐานะการคลังของประเทศไทยก็คือ แบบจำลองความยั่งยืนการคลังที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) นำมาใช้เพื่อสะท้อนให้เห็นองค์ประกอบที่สำคัญคือ 1. รายได้ของรัฐบาล 2. รายจ่ายของรัฐบาลที่มาจากรบประมาณ 3. ดุลงบประมาณและดุลเงินสด และ 4. การกู้ยืมและหนี้สาธารณะคงค้างของรัฐบาลนั่นเอง

สถานการณ์ทางการคลังของประเทศไทยในขณะนี้จึงถือว่า “รัฐบาลถึงไม่แตก” เพราะการจัดทำงบประมาณขาดดุลของรัฐบาลยังอยู่ภายใต้วินัยการเงินการคลัง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ ลดผล กระทบจากปัญหาการเมือง และผลกระทบจากต่างประเทศที่ไม่อาจคาดคะเนได้

การที่รัฐบาลตั้งงบประมาณขาดดุล ทำให้ต้องกู้ยืมเงินเพื่อชดเชยการขาดดุลทุกปีก็ตาม แต่ที่ผ่านมา รัฐบาลก็ยังสามารถรักษาเป้าหมายหนี้สาธารณะต่อจีดีพีไม่เกิน 60% เอาไว้ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลจะไม่ก่อหนี้เกินกว่าความสามารถในการชำระหนี้ เงินคงคลังที่ลดลง จึงไม่ใช่ตัวชี้วัดที่จะบอกว่าเป็นวิกฤติทางการคลังแต่อย่างใด

วรรณกิจ ตันติฉันทะวงศ์

ไทยมีแรงงานนอกระบบสูง

อาชีพเกษตรกรรมงานหนักไร้หลักประกัน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้รายงานให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ทราบถึงผลสำรวจแรงงานนอกระบบ ว่า ปี 59 มีแรงงานทั้งหมด 38.3 ล้านคน มีแรงงานนอกระบบหรือผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครองหรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานทั้งสิ้น 21.3 ล้านคน หรือ 55.6% ของแรงงานทั้งระบบ ลดลงจากปีก่อนหน้า 100,000 คน ภาคที่มีแรงงานนอกระบบมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7.5 ล้านคน ภาคกลาง 4.8 ล้านคน ภาคเหนือ 4.5 ล้านคน ภาคใต้ 3 ล้านคน และกรุงเทพฯ 1.5 ล้านคน

สำหรับแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ที่ 13.2 ล้านคน หรือ 61.9% ส่วนที่เหลือเป็นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่แรงงานนอกระบบมากที่สุด 54.8% และนอกภาคเกษตร 45.2% โดยค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนยังต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 300 บาท คือ เฉลี่ย 6,591 บาทต่อเดือน ที่อยู่ในภาคการค้าและบริการ 7,546 บาทต่อเดือน ภาคการผลิต 7,228 บาทต่อเดือน และภาคเกษตรกรรมต่ำสุด 5,129 บาทต่อเดือน และแรงงานนอกระบบทั้ง 21.3 ล้านคน เป็นผู้ที่ประสบปัญหา 5.9 ล้านคน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาค่าตอบแทนต่ำ งานหนัก และขาดความต่อเนื่องของงานที่ทำงานมี ฝุ่น ละออง คิว้น กลิ่น แสงสว่างไม่เพียงพอ และมีความไม่ปลอดภัยในการทำงาน เช่น ได้รับสารเคมีเป็นพิษ เครื่องจักร เครื่องมืออันตราย เป็นต้น

ทั้งนี้จากปัญหาแรงงานนอกระบบดังกล่าว จึงมีข้อเสนอต่อ ครม.ว่า ต้องกำหนดนโยบายเพื่อความช่วยเหลือแรงงานนอกระบบดังกล่าวให้ได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางสังคม เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระและไม่มีสวัสดิการใดๆ เพื่อให้มีหลักประกันในอนาคต